

ความหมายของทักษะ

ครรรชิต มัลย์วงศ์

ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลได้ทำให้คนเราต้องมีทักษะเพิ่มมากขึ้นหลายอย่าง. คำว่าทักษะนั้นได้รับการบัญญัติให้ตรงกับคำภาษาอังกฤษว่า skill. คำว่า skill นั้น พจนานุกรมเคมบริดจ์ ให้ความหมายว่า “an ability to an do activity or job well , especially Because you have practised it ”

อีกนัยหนึ่งก็คือ ความสามารถในการทำงานใดๆได้ดีเพราะได้รับการฝึกฝนมาแล้ว.

ทักษะ นั้นพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน อธิบายว่า ทักษะก็คือความชำนาญ. คำอธิบายนี้ ผมยังไม่ค่อยเห็นด้วย เพราะไม่ได้บอกว่า ความชำนาญนั้นเกิดจากอะไร. ครั้นไปเปิดหาความหมายของคำว่า “ชำนาญ” ก็ได้รับคำอธิบายว่า เป็น “เชี่ยวชาญ, จัดเจน” ซึ่งก็ยังไม่ชัดเจนอีกเหมือนกันว่า คืออะไร และ ทำอย่างไรจึงจะเชี่ยวชาญ.

ในภาพรวมแล้ว ผู้ที่มีทักษะในด้านใดด้านหนึ่งนั้นจะต้องมีความรู้ในด้านนั้น และเคยฝึกฝนทำงานจนกระทั่งมีความสามารถที่จะทำงานนั้นให้ได้ผลอย่างดียเยี่ยม.

ทักษะเหมือนกับประสบการณ์ไหม?

คำตอบก็คือ ทักษะเกิดจากประสบการณ์ในการฝึกฝนงานด้านนั้นๆจนชำนาญ. แต่ประสบการณ์ยังไม่ใช่ทักษะ. ผมมีประสบการณ์ในการเปลี่ยนล้อรถยนต์ เพราะครั้งหนึ่งผมขับรถไป

ทับเศษกระจกที่ตกแตกอยู่บนถนนและผมมองไม่เห็น. เศษกระจกทำให้ยางรถของผมแบน และทำให้ผมต้องเปลี่ยนถดล้อที่ยางแบนออก แล้ว นำล้อที่มียางอะไหล่มาใช้แทน. ถึงแม้ว่าผมจะเคยเปลี่ยนยางรถมาแล้ว แต่ผมก็ยังไม่มีความรู้ในการเปลี่ยนยางรถยนต์.

นายจ้างปัจจุบันนี้ต้องการว่าจ้างคนที่มีทักษะในด้านที่ต้องการ. หากทักษะนั้นเป็นทักษะที่ไม่ได้มีสอนหรือฝึกในสถาบันการศึกษามาก่อน นายจ้างก็จำเป็นจะต้องมองหาคนที่เคยทำงานทางด้านนั้นๆในบริษัทอื่นๆมาก่อน. พุดง่ายๆ ก็คือ อาจจะต้องขโมยคนที่มีทักษะที่ต้องการมาจากบริษัทห้างร้านอื่น. แน่แน่นอนว่า บริษัทห้างร้านต่างๆ ก็ย่อมไม่อยากจะให้คนอื่นมาขโมยคนของตนไป เพราะได้เสียเวลาฝึกอบรมและสอนงานให้จนเก่งแล้ว.

เรื่องนี้จึงอยากฝากให้ผู้อ่านที่ยังเป็นนักเรียนนักศึกษาหรือกำลังหางานอยู่ช่วยคิดพิจารณาด้วย. เมื่อเข้าทำงานในที่ใด และนายจ้างจัดฝึกอบรมให้แล้ว ก็ช่วยทำงานตอบแทนให้เขานานสักหน่อยเป็นการชดใช้บุญคุณที่เขาให้ความรู้แก่เรา. ไม่ใช่พอผ่านการฝึกอบรมได้ไม่กี่เดือนก็ลาออกไปอยู่ที่ใหม่แล้ว. คนหลายคนเห็นแก่เงินเดือนที่จะได้มากกว่าที่เก่า แต่ลืมคิดไปว่านายจ้างได้มีบุญคุณและช่วยฝึกอบรมอะไรให้เราบ้าง. หากการแย่งชิงคนมีทักษะเป็นแบบนี้บ่อยๆ ต่อไปก็จะไม่มีนายจ้างรายใดอยากเสียเวลาและลงทุนเพื่อฝึกอบรมบุคลากรใหม่. นายจ้างทั้งหลายก็จะใช้แต่วิธีแย่งตัวคนเก่งจากที่อื่นมาทำงานด้วย. แบบนี้ใน

ภาพรวมแล้วประเทศไทยก็คงจะไม่สามารถเติบโตได้ เพราะมีคน
เก่งเป็นจำนวนเท่าเดิม เพียงแต่หมุนไปอยู่บริษัทต่างๆเท่านั้น.